

Dag 7—Gods school van vertrouwen

Door Marcos Bomfim

Is het waar dat tienden moeten worden gegeven met het doel de zending van de kerk te ondersteunen, of is er een hoger doel voor het geven van tienden? Eén doel is waarom ons wordt opgedragen tienden te betalen, en een ander doel is hoe de tienden moeten worden gebruikt nadat deze zijn gegeven.

Om veelgemaakte fouten met betrekking tot dit probleem te voorkomen, zullen we de instructies doornemen over *waarom* we tienden afdragen en *hoe* we tienden moeten geven.

Waarom tienden?

1. **Tienden zijn een uiting van vertrouwen.** Elke keer dat er tienden naar de voorraadschuur worden gebracht volgens Gods voorschrift, getuigt dit ervan dat de aanbieder gelooft dat er een God in de hemel is, dat Hij de Onderhouder en de Voorziener is¹ en dat hij nog steeds in de Bijbel gelooft als Gods Woord, een betrouwbare gids voor het leven.² In feite is het afzien van het afdragen van tienden, uit angst dat de resterende middelen niet voldoende zouden zijn, een indicatie dat iemand God niet langer vertrouwt als de Voorziener en Onderhouder. Die persoon gelooft niet langer dat er een bovennatuurlijke beloning bestaat voor degenen die tienden afdragen.³

Dat is de reden waarom het ontbreken van tienden, wanneer er wel inkomen is, een indicator is van afvalligheid. En omdat het zo gevaarlijk is voor iemands geestelijk leven, moet dit gebrek aan vertrouwen op een liefdevolle en verantwoordelijke manier worden aangepakt door geselecteerde en trouwe kerkleiders, degenen die zichzelf zien als bewakers van de zielen van mannen en vrouwen die aan hen zijn toevertrouwd.

¹ Psalm 145:14-16, 19-20

² Psalm 119:105

³ Maleachi 3:10-11

2. **Tienden geven is een oefening van trouw**, ‘Zo leert u steeds opnieuw te leven in ontzag voor de HEER, uw God.’⁴ Het is niet ongewoon dat kerkleden en zelfs predikanten het doel van het geven van tienden verwarren met het gebruik van de tiende, of hoe deze wordt besteed.⁵

Degenen die tienden afdragen, worden verondersteld dit te doen uit erkenning van God als Schepper, Eigenaar van alle dingen en Wetgever van het universum. Het verlangen om tienden te betalen werd niet in het menselijk hart en ook niet in de kerkbesturen opgewekt. Zoals God zelf heeft bevolen,⁶ bevestigt de handeling van het geven van tienden dat de aanbidder zichzelf op één lijn brengt met Gods instructies en dit doet uit onderwerping aan zijn Woord.

3. **Tienden en de sabbat** zijn tekenen van loyaliteit aan God, een erkenning van zijn soevereiniteit. Beide praktijken vereisen echte opoffering (van tijd en/of middelen), in het vertrouwen dat God daarin zal voorzien. Degenen die God vrezen en de sabbat houden, onthouden zich van werken en het genereren van inkomen gedurende die vierentwintig uur. Op hun beurt geloven zij dat God overvloedig zal voorzien in wat zij tijdens die uren hebben gemist.

Zij die tienden geven, uit eerbied voor de Heer, onthouden zich ervan zichzelf te voorzien van de tien procent van hun inkomen waar ze anders van zouden kunnen ‘eten’. Ze doen dit vanuit het geloof dat God de vensters van de hemel zal openen en ‘zegen in overvloed op je land laat neerdalen.’⁷ Ze geloven ook dat de verwoester daardoor bestraft zal worden.⁸

Daarom zijn het houden van de sabbat en het geven van tienden praktijken die geloof en vertrouwen oefenen in Gods vermogen om te voorzien, en elke deïstische neiging voorkomen. Deze praktijk zal leiden tot meer gebed, en gebed zal het geloof versterken, waardoor de weg wordt geopend voor God om door zijn wonderbaarlijke werken te voorzien.

4. **Tienden en het merkteken van het beest**. Degenen die het beest niet willen aanbidden, die het merkteken van het beest niet willen ontvangen, zullen vreselijk mishandeld worden. En de vervolging kan beginnen met economische sancties: ‘Alleen mensen met dat teken – dat wil zeggen de naam van het beest of het getal van die naam – konden iets kopen of verkopen.’⁹ Deze situatie zal voor Gods volk een onvoorstelbaar stressvolle periode teweegbrengen. Een normaal leven in de samenleving zal niet langer mogelijk zijn. Eenvoudige dingen zoals het tanken van een auto, naar de supermarkt gaan en het betalen van energierekeningen zullen plotseling onmogelijk worden voor degenen die het merkteken van het beest niet hebben ontvangen. Hoe eet je als je niet kunt kopen?

⁴ Deuteronomium 14:23

⁵ Zie Numeri 18:21; 1 Korintiërs 9:3-14

⁶ Leviticus 27:30-33; Maleachi 3:8-11

⁷ Maleachi 3:10

⁸ Maleachi 3:11

⁹ Openbaring 13:17

Daarom zullen ze alles achter zich moeten laten en vluchten naar onherbergzame plaatsen, waar ze moeten wachten op bovennatuurlijk onderhoud, zoals het volk van Israël in de woestijn.

Maar niet iedereen zal vertrouwen hebben. Wat zullen die belijdende christenen, die in tijden van relatieve vrede hun vertrouwen in God niet hebben uitgeoefend door het afdragen van tienden, doen? Zullen ze nu plotseling van gedachten veranderen en vertrouwen op Gods bovennatuurlijke vermogen om te voorzien? Zullen ze nu al hun bezittingen achterlaten om te vluchten, vertrouwend op Gods voorziening? De daad van het geven van tienden is Gods vertrouwensschool die zijn volk zal voorbereiden op veel moeilijkere uitdagingen, die in frequentie en kracht zullen toenemen naarmate we de wederkomst van Jezus naderen.

Hoe tienden afdragen?

1. **Tienden zijn een reguliere offergave**, gegeven na enig inkomen of vergoeding.¹⁰ In die zin is er geen ruimte voor spontaniteit bij het geven van tienden, omdat deze niet wordt voortgebracht of aangewakkerd door enig menselijk initiatief of gevoel. In plaats daarvan zou het moeten worden ingegeven door Gods initiatief die ons van een inkomen of vergoeding voorziet. Het vertelt ons dat het altijd zijn geven is waar ons geven begint. Daarom moet de regelmaat waarmee wij tienden afdragen, de regelmaat volgen waarmee God ons enige financiële vergoeding of inkomen geeft. Het draait allemaal om Hem en zou ons terug naar Hem moeten leiden, als een dankbare reactie op zijn geven.
2. **Tienden zijn proportionele giften**, gegeven als een vast percentage van elk inkomen of elke vergoeding. Ook in dit opzicht is er geen ruimte voor menselijke spontaniteit, aangezien God de mens niet de taak heeft overgelaten om te kiezen welk deel hij als tiende wil geven. In plaats daarvan heeft Hij een specifiek percentage vastgesteld – een tiende (of tien procent) – als maatstaf voor onze verplichting en mensen mogen deze niet wijzigen. Grote aantallen mensen in de wereld leven in een financiële puinhoop, en een van de redenen is dat ze geen enkele controle hebben over hoeveel ze verdienen of uitgeven.

Maar door van mensen te eisen dat ze een deel van hun inkomen of vergoedingen afstaan, dwingt God hen indirect om hun inkomsten nauwkeurig te beheren. (Het is duidelijk dat als we niet precies weten hoeveel iemand verdient, het onmogelijk is om een getrouwe tiende te geven.) Daarom moeten we, in plaats van het percentage aan te passen of een willekeurig bedrag als tiende te geven, ons aan de verhouding houden. door God ingesteld: tien procent.

Er wordt verteld dat een kerklid tegen de predikant klaagde over hoeveel hij als tiende gaf. 'Het is te veel,' zei hij. De predikant nodigde hem onmiddellijk uit om te knielen en te bidden. Tot ontsteltenis van het kerklid bad de predikant: 'Lieve Heer, deze arme broeder lijdt omdat hij teveel als tiende geeft. Geef hem alstublieft minder, zodat hij minder aan U hoeft terug te geven.'

¹⁰ Leviticus 27:32; Spreuken 3:9-10

3. **De tienden moeten naar Gods voorraadschuur worden gebracht.**¹¹ De plaats waar de tienden moesten worden gebracht, werd ook niet aan het menselijk oordeel overgelaten.¹² Door alle tiendeninkomsten naar Gods vaste plaats te brengen, als een daad van aanbidding, wordt Gods volk verenigd in aanbidding voor Hem. Maar naast eenheid in aanbidding bevordert het brengen van de tiende naar de voorraadschuur ook de eenheid van doel en actie. Fondsen die door iedereen worden bijeengebracht, moeten op een collectieve manier worden beheerd, met behulp van het representatieve systeem, en niet op basis van individuele discretie. Ook zullen de grotere hoeveelheden hulpbronnen die in de voorraadschuur worden verzameld, Gods volk in staat stellen groter te denken en het op een rechtvaardige manier te verdelen. Dankzij deze methode kan Gods werk beginnen en groeien, zelfs in regio's waar geen tienden worden gegeven vanwege de afwezigheid van gelovigen.
4. **Het geld van de tienden moet worden besteed volgens Gods aanwijzingen.** Hij bepaalde dat de tienden uitsluitend aan de Leviëten moesten worden gegeven, 'als vergoeding voor de werkzaamheden die ze bij de ontmoetingstent verrichten.'¹³ Ook al zijn er geen Israëlitische Leviëten meer die Gods tempel leiden en bevinden we ons nu in een ander tijdperk, het principe blijft bestaan. Die geestelijke Leviëten, die door het lichaam van Christus zijn aangesteld en geautoriseerd om exclusief als geestelijke leiders van de kudde te werken en niet betrokken zijn bij enige andere seculiere onderneming, moeten worden onderhouden door tiendengelden.¹⁴ Vanwege het pakhuisprincipe hanteert de Adventkerk een representatief bestuursmodel. Volgens dit model betalen lokale gemeenten nooit hun eigen predikanten, omdat het tiendengeld in zijn geheel naar de voorraadschuur wordt gestuurd. Dit systeem maakt een gelijke betaling mogelijk en biedt dezelfde salarisschaal aan alle predikanten van hetzelfde land of dezelfde regio. In de Adventkerk vallen predikanten van kleine of arme districten onder dezelfde salarisschaal als predikanten van grote en rijke districten. En hun inkomen voldoet aan een salarisschaal waarvan het plafond niet zal worden gewijzigd als er meer tiendengelden worden ontvangen. In plaats daarvan zal de kerk, als er meer tienden naar de schatkist van de Heer worden gebracht, meer werkers kunnen inhuren en de prediking van het evangelie kunnen versnellen. Als Gods leiding wordt gevolgd, betekent dit dat de plaatselijke kerkbouw en werking niet mag worden ondersteund door tiendengelden. 'Het huis van aanbidding is het eigendom van de Heer, en er moet nauwgezet voor worden gezorgd [door middel van offers]. Maar het geld voor dit werk mag niet uit de tienden komen.'¹⁵ Adventistisch onderwijs, liefdadigheid, enzovoort behoren ook tot de 'verschillende voorwerpen die, hoewel op zichzelf goed, niet het voorwerp zijn waarop de Heer heeft gezegd dat de

¹¹ Maleachi 3:10

¹² Deuteronomium 12:3-6, 8, 11-14

¹³ Numeri 18:21

¹⁴ Een duidelijke toespeling op dit principe is te vinden in 1 Korintiërs 9:3-14

¹⁵ Ellen White, *Counsels on Stewardship* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1940), 102.

tienden moeten worden toegepast. Degenen die de tienden hiervoor gebruiken, wijken af van de regeling van de Heer. God zal over deze dingen oordelen.¹⁶

Conclusie

God is degene die ons vertelt hoe we de tienden moeten brengen en hoe deze middelen, eenmaal verzameld in zijn voorraadschuur, moeten worden besteed. Volgens zijn Woord zal de tiende alleen tiende worden als [1] deze de juiste verhouding vertegenwoordigt (tien procent); [2] het naar de voorraadschuur wordt gebracht, zoals door Hem bepaald; en [3] uitsluitend wordt gebruikt om de moderne geestelijke Levieten in stand te houden, degenen die door de kerk als geestelijke leiders zijn aangesteld en geautoriseerd. Dit is hoe het tiendengeld moet worden besteed.

Maar nog belangrijker dan dat is waarom wij tienden geven. De tiende moet worden gegeven met het doel God te leren eerbiedigen. Het is een stilzwijgende erkenning dat Hij de Schepper, Voorziener en Onderhouder is.

Marcos Bomfim

¹⁶ Idem